

indtil nu om ngo-finansiering, at skrive følgende bemærkninger efter sidste punktum: »Endelig har det indgået i debatten, at . . .« osv.

Jeg synes, det var et behjertet forsøg på at assistere hr. Jens Hald Madsen, men jeg synes ikke helt, det levede op til det behov for støtte, hr. Jens Hald Madsen havde.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg skal sige til ministeren, at der må være tale om en misforståelse, for vi har jo ikke diskuteret pengebeløb overhovedet. Det, Venstre har diskuteret angående ngo'erne, er folkelig opbakning, og det er vel også det, jeg kan læse i oplægget fra regeringens side, og det håber jeg da også ministeren holder fast i.

Der står, at regeringen med det nye strategioplæg ønsker at fremme en større folkelig forankring i ngo-regi, og derfor vil jeg sige, det er en misforståelse at sige, at Venstre mener, der bliver givet for mange penge til ngo'erne. Det, det handler om, er, at vi tager udgangspunkt i, at ngo'erne som en græsrodsorganisation selvfølgelig skal have en rimelig folkelig opbakning, og vi pointerer blot, at det også står i oplægget.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu skal jeg komme ministeren til hjælp med lidt læsetræning. Det er altså ministerens bog, det er vi enige om. Den er introduceret af ministeren, og ministeren skriver i forordet, at det er nogle bud, han kommer med.

Hvis vi tager side 73, slår ministeren faktisk fast, at der er nogle problemer med folkeligheden omkring ngo. Vi tager sidste afsnit, det samme afsnit, som ministeren gik ind i, og her står der allernederst:

»Ngo'ernes folkelige rødder i det danske samfund er en afgørende begrundelse for de store midler for ulandsrammen, som kanaliseres gennem disse organisationer. Denne forankring antager flere former og kan ikke alene måles i antallet af medlemmer eller indsamlede midler. Også med denne brede definition er der imidlertid bred enighed, også blandt ngo'erne selv, om, at denne folkelige forankring gennem de senere år har udviklet sig mindre tilfredsstillende og i dag ikke kan betragtes som tilstrækkelig.«

Derefter kommer der så forskellige bud på, hvad man kan gøre, og til sidst står der:

»Ngo'ernes folkelige forankring i det danske samfund må styrkes. Det vil i den kommende tid være afgørende at drøfte egnede midler her til åbent og fordomsfrit, og det er det, vi har lagt op til.«

Der findes forskellige metoder, og ministeren har nævnt nogle af dem. Men der er altså enighed om, at den folkelige forankring ikke er god nok og må styrkes. Det findes der forskellige metoder til, og dem vil vi godt drøfte.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hvis hr. Per Stig Møller havde været med på de konferencer, der har været her på det sidste, ville det være meget tydeligt og kunne understreges, at analysedokumentet er et udkast.

Vi blev truet med, at tiden for at komme og brokke sig ville rinde ud på et eller andet tidspunkt, men indtil videre var muligheden åben. Der blev sagt meget, og der kom mange synspunkter frem, som ikke nødvendigvis var regeringens, men som efterhånden ville udmønte sig i, at når vi fik strategidokumentet, ville det blive regeringens. Jeg vil bare lige sige det, for jeg synes i og for sig, det er fair nok, at ministeren refererer til et synspunkt.

Hr. Per Stig Møller har selvfølgelig lov til at sige, at det og det kunne forbedres. Jeg tror ikke, der er nogen her, der ikke ville sige, at det ville være fint, hvis vi kunne sikre, at folk vrimlede ind i de organisationer. Men ligesom vi ikke har tænkt os at ophæve demokratiet, selv om det kniber med medlemstilgangen rundt omkring, har vi heller ikke sagt, at den folkelige opbakning af de organisationer måske ikke er god nok, for hvad er god nok? Men for de flestes vedkommende er den tilstrækkelig god til, at vi kan arbejde videre med dem.

Men jeg synes altså, det er et arbejdsdokument, og lad os så diskutere det videre og lad det være det, vi arbejder videre ud fra.

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

Der var en kommentar til debatten om ngo-bistanden, som jeg hilser meget velkommen.

Jeg synes, det er en rigtig smaddergod debat, vi har haft med ngo'erne, og det skyldes naturligvis også, som hr. Per Stig Møller påpeger, at jeg har bestrebt mig for at prøve at sætte spørgsmålet om folkelig forankring til debat.

Jeg mener nemlig, det er helt afgørende og væsentligt for ngo'erne selv, men bestemt også